

Geachte mevrouw Damink-Munsterman,

U zult trots zijn op uw echtgenoot. Hij krijgt zijn Koninklijke onderscheiding vanwege zijn inzet voor het dorp Rossum. Maar het is niet gezegd dat alleen hij recht heeft op waardering, toch? Integendeel zelfs. Ik heb voor u ook een lovende toespraak voorbereid. Is het een verrassing? Dat is goed. Dat was de bedoeling.

U staat in het dorp Rossum bekend als altijd vriendelijk en bovenal behulpzaam. Eigenlijk is niets u te veel. U lijkt beschikbaar op elk moment van de dag, ook in de avonden en in de weekenden. U neemt vaak werk uit handen nog vóór iemand erom vraagt. Zonder op de voorgrond te treden, staat u altijd klaar voor anderen. Mensen om u heen lijken altijd zichtbaar te genieten van uw aanwezigheid. Iedereen is ook altijd dankbaar voor uw inzet. Of het nou gaat om de Dodenherdenking, de Paasviering, de intocht van Sinterklaas of vergaderingen van het Oranjecomité: u bent er altijd. U bent een van die vrijwilligers die het dorp draaiende houden.

Ik licht uit: de Plechelmusparochie, waar u meer dan 20 jaar op vele fronten actief bent. De parochianen kennen u als koster en als lid van het dameskoor. Als ondersteuner bij communies en uitvaarten bent u een onmisbare schakel.

De vieringen zijn altijd keurig verzorgd en de kerk, het kerkhof, het zilverwerk en het kerkelijk textiel worden door u ook altijd goed onderhouden. Ook bekommert u zich om de kerststal en houdt u zich bezig met het begeleiden van nabestaanden, het verzorgen van de administratie rond uitvaarten en het brengen van de communie bij zieken.

In de kantine van voetbalvereniging RSC bent u een vertrouwd gezicht. Bardiensten draaien, de kantine onderhouden, de dag afsluiten: uw bijdrage wordt gewaardeerd binnen de club. Veel van deze activiteiten doet u samen met uw echtgenoot.

Dat geldt ook voor de jaarlijkse Midvastenloop. Rossum is natuurlijk traditioneel het startpunt, vanwaar de dappere wandelaars aan hun 40 duizend-meter-mars beginnen. De organisatie van de Midvastenloop vraagt een flinke organisatorische inbreng en u bent een van de mensen die dit evenement – dat zowel een sportief als sociaal karakter heeft – draaiende houdt.

U bent verantwoordelijk voor de administratieve verwerking van deelnemers bij vertrek en aankomst. Inschrijflijsten, routeformulieren, vragen beantwoorden, deelnemers begeleiden: de hele dag bent u ‘gangs’ en dankzij uw ervaring verloopt alles soepel. Het is dankzij vrijwilligers als u dat dit traditionele evenement kan blijven bestaan.

Uw volgende wapenfeit is kulturhus de CoCer, het kloppende hart van Rossum, het dorps huis waar inwoners samenkomen. Bezoekers van de CoCer kennen u als gastvrouw tijdens activiteiten. U bent er bij koffietafels, uitvaarten, vergaderingen en bijeenkomsten. Voor al deze zaken moeten de zalen worden ingericht en moet koffie en thee worden geschonken. Schoonmaken, opruimen en afwassen horen erbij en al die taken vervult u zonder morren.

Doordat u altijd bereid bent om in te vallen als een collega-vrijwilliger van de CoCer niet kan, bent u een onmisbare schakel in het dagelijks functioneren van het kulturhus. Het valt misschien niet iedereen op omdat zij slechts voor korte tijd in het kulturhus verblijven, maar u bent bijzonder vaak aanwezig en dat al bijna 20 jaar lang. Zonder gastvrouwen als u geen activiteiten in kulturhus de CoCer.

Mevrouw Damink, uw toewijding wordt breed gewaardeerd binnen de Rossumse gemeenschap. Uw werk betreft het sociale, sportieve, kerkelijke en culturele spectrum van het Rossumse dorpsleven. Hoewel u geen waardering terugverwacht, wil men u dat wél graag geven, vandaar dat u hier vandaag iets moois krijgt opgespeld, behorende bij een Koninklijke onderscheiding. Want inderdaad, niet alleen uw echtgenoot, ook uzelf krijgt een onderscheiding van mij.

Ik spreek voor u dus ook de heugelijke mededeling uit: het heeft Zijne Majesteit de Koning behaagd u te benoemen tot Lid in de Orde van Oranje-Nassau.